

Erdélyi magyar kutatók a VI. Országos Neveléstudományi Konferencián

A Magyar Tudományos Akadémia pedagógiai bizottsága 2006. október 26–28. között immár hatodik alkalommal szervezte meg Budapesten azt a nagyszabású tudományos konferenciát, amelyen a pedagógiai valóság szakavatott kutatói legfrissebb kutatási eredményeiket mutathatták be. Az MTA Roosevelt téri impozáns székházában megtartott konferencián mintegy 250 pedagógus és neveléstudományi szakember mutatta be tudományos eredményeit, köztük a tág értelemben vett neveléstudomány több erdélyi magyar művelője is.

A konferencia központi célját a legújabb tudományos kutatási eredmények széles körű szakmai megismertetése, tudományos igényű feldolgozása, értékelése és közmegvitatása, valamint a magyar neveléstudományi kutatók közösségének fejlesztése és szakmai közéletének formálása képezte. A nagyszámú tudományos előterjesztés, a tematikák változatossága (a konferencia tartalmi összefoglalóinak kötete a kulcsszómutatóban mintegy 750 kifejezést tartalmaz), valamint a kutatási eredmények valós értéke egyértelműen azt bizonyítja, hogy az ONK a magyar tudományos élet szerves részévé, a pedagógia és a pedagógusi hivatás fejlesztésének elsőrendű fórumává vált.

A *Tanul a társadalom* fedőcím alatt zajló háromnapos rendezvényen a bemutatások a legváltozatosabb pedagógiai (nevelélméleti, didaktikai, neveléstörténeti, neveléslélektani, nevelésszociológiai, gyógypedagógiai, metodikai, andragógiai stb.) problémák viszonylatában szerveződtek meg. Az erdélyi magyar kutatók a nevelés és oktatás jelenségvilágának sajátos vetületeiben mindenekelőtt az utóbbi évben feltárt kutatási eredményeikről adhattak számot.

Így például az Erdélyi Magyar Tudományegyetem képviselőjében Fodor László és Kovács Tímea az erdélyi középiskolások egészségmagatartásának, a kockázati és preventív, illetve az egészségfenntartó és egészségkárosító viselkedési szokásainak témakörében végzett kutatások eredményeit mutatták be, Bán Éva az igencsak újszerű videotrénings módszernek mindenekelőtt a pedagógusképzésben történő alkalmazási lehetőségeire tért ki, s az ide vonatkozó vizsgálódásainak fő adatait prezentálta, Kovács Gabriella pedig a kertészeti angol szaknyelv oktatásának, valamint a tanulási kontextus és a nyelvhasználat szükségletelemzésének alapvető tantervpedagógiai kérdéseit tárta az érdeklődők elé.

A Szatmárnémeti Tanítóképző Főiskola részéről Szabó Thalmeiner Noémi a kompetencia alapú pedagógusképzés kérdéskörében végzett vizsgálódásainak egyes érdeklődést kiváltó adatait mutatta be, Bura László a „bolognai folyamat”

hatásait elemezte elmélyülten Románia viszonylatában, Baranyai Tünde, Debrenti Edith és Tempfli Gabriella pedig a partiumi magyar pedagógusokra vonatkozó felnőttoktatás lehetőségeiről mutattak be jelentős adatokat és tényeket.

A Székelyudvarhelyi Tanítóképző Főiskolát részint Barabási Tünde képviselte, aki a bolognai folyamat és az erdélyi magyar tanítóképzés összefüggéseire vonatkozó vizsgálatainak érdekes következtetéseit tárta az érdeklődők elé, részint pedig Péter Lilla tanárnő, aki arról számolt be, hogy az erdélyi magyar pedagógusok hogyan ítélik meg a hazai oktatásügy decentralizációját.

Végül Szűcs István a Partiumi Keresztény Egyetem oktatója a bolognai folyamatnak a romániai felsőoktatásban való kivetítődésének kérdéseiről tartott előterjesztést.

Számos jel azt igazolta, hogy az erdélyi kutatók által bemutatott tudományos kutatási eredmények teljes mértékben elnyerték a résztvevők érdeklődését és tetszését.

A konferencia résztvevői közül itt kell még kiemelniük legalább három olyan szakembert is, akik ugyan Erdélyben szereztek oklevelet, de jelenleg Magyarországon fejtik ki szakmai tevékenységüket. Mandel Kinga, az MTA Etnikai és Nemzeti Kisebbségkutató Intézet munkatársa a jövő oktatásáról, illetve a határon túli magyar oktatás jövőjéről terjesztett elő érdekesítő dolgozatot. Molnár Éva a szegedi Tudományegyetemen végez eredményes kutatásokat, s az önszabályozó tanulás fejlesztésének eredményeit mutatta be. Szőke Milinte Enikő, a Piliszbabai Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatója, a társadalmi dialógusról mint pedagógiai viszonyról mutatott be izgalmas adatokat.

A VI. Országos Neveléstudományi Konferencia, mely a nemzetközi tudományos találkozók hagyományosan alkalmazott és pontosan körvonalazódott szervezeti kereteit követte (plenáris előadások, tematikus előadások, poszterbemutatók, szimpóziumok és informális tanácskozások), kiváló alkalmat adott arra, hogy az erdélyi magyar kutatók is bemutassák a tág értelemben vett neveléstudomány területén végzett tudományos kutatásaik legjelentősebb eredményeit, továbbá, hogy találkozhassanak és eszmecsere folytathassanak a különböző szakterületek és a magyarországi kutatóműhelyek képviselőivel.

A VI. Országos Neveléstudományi Konferencián ismételtelen beigazolódott, hogy a pedagógia erdélyi magyar oktatói, illetve a nevelési-oktatási jelenségek kutatói fokozott megismerési erőfeszítéseket és jelentős intellektuális befektetéseket tesznek éppen azzal a szándékkal, hogy a pedagógiai gyakorlatot – a pillanatnyi szociális, kulturális, politikai és gazdasági feltételek között – egyre sikeresebbé

Dr. Fodor László